

δειξαν τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ὡς πρότυπον διαφθορᾶς.

Ἐπειδὴ νομιζομεν ὅτι τίποτε περισσότερο δὲν ἔχει νὰ κάμῃ ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Παλαμῆδης, καλὰ θὰ ἦτο ἐὰν ἀπεσύρετο ἀπὸ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς μετὰ τὸν περιφημὸν γορτυνιακόν του.

Οἱ δύο Τούρκοι Βουλευταὶ ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι ἀναγκαιότατοι, διότι δυστυχῶς ἡ χωροφυλακὴ τοῦ κ. Βαλτινοῦ ἐρωτεύθη πολὺ τὰ χρυσὰ ὠρολόγια καὶ τὰ χρυσὰ φλουριά τῶν Τούρκων. Εἰς τὴν φρουραχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κ. Στεφανάκου εἶχε γίνῃ σχεδὸν συμπλοκὴ μεταξὺ χωροφυλάκων ἀποπειραθέντων ληστεῖαν καὶ Τούρκων ἀντιστάντων κατὰ τῆς ἀποπειράς. Καὶ ὅμως ὑπὸ κράτησιν ἐτέθησαν οἱ Τούρκοι καὶ ἐλεύθεροι ἔμειναν οἱ χωροφύλακες. Χάρῃ εἰς τὴν μεσολάθεισιν τῶν ἐνταῦθα Τούρκων Βουλευτῶν ἀπελύθησαν οἱ Τούρκοι καὶ ἐκρατήθησαν οἱ χωροφύλακες.

Ἀξιότιμε κύριε συντάκτα τοῦ Μὴ Χάνεσαι,

Ἐπειδὴ ἀπὸ τίνος διαδίδεται ὅτι λαμβάνω μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐφημερίδων Ἐφημερίδος καὶ Νέας Ἐφημερίδος, εἰς τὰ περὶ διαφόρων χορῶν γραφόμενα, διαψεύδω διαρρήδην τὰ λεγόμενα, καθ' ὅσον ἀποδοκιμαζώ τὰ τε γραφόμενα, ὡς καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν γράφονται.

Ἄνδρέας δὲ Κάστρος.

ἢ

Δημοσθένης Βουρδούσης.

θουν νὰ τὴν στρυφογουρίζουν εἰς τὴν γλῶσσάν των. Ἐκαῖνο τὸ ἐσπέρας εἶχαν τόσην ὄρεξιν ὥστε ἐφαγον διπλασίαν ποσότητα τοῦ συνήθους φαγητοῦ των. Καὶ δὲς του νὰ ἀνοίγουν τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην τὰς φιάλας τοῦ Οἰκονόμου. Εἰς ὑγείαν τῆς Εὐθαλίας! Καὶ εἰς ὑγείαν τῆς Εὐθαλίας. Τὸ ὄνομά της ἀντήχησε κατὰ τὸ δεῖπνόν των εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ξενοδοχείου, συνενούμενον μὲ τὸν κρότον τῶν μαχαιροπερουνῶν καὶ τὸ τσίγγρισμα τῶν ποτηρίων. Ἐνόμιζον ἑαυτοὺς ἠθοποιούς· κατενθουσιασμένοι διότι τὸ παιγνίδι των ἐπέτυχε, διότι ἐπαιζον μὲ μίαν κόρην. Οἱ ἀστεῖστοι τῶν ἀτελειώτοι. Λοιπὸν μισῆ καὶ μισῆ. Μία ἔς τὰ δύο. Καὶ ἐμοιράζοντο τώρα τὸ ἐν τῆς μέλος καὶ τώρα τὸ ἄλλο. Ὁ Γιάννης προέβαινε μέχρι βωμολογιῶν. Ὁ Θεαγένης ποιητικώτερος εἰς τὰ εἰκόνας του. Εἰς τοῦ Γιαννοπούλου ἐπεδόθησαν εἰς τὰ λικέρ καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὸ θέατρον· μετὰ δὲ τὸ θέατρον πῆγαν ὅπου τοὺς ᾤδήγησε δύναμις τῶσων Οἰκονόμων καὶ τῶσων σαρτερέ.

Καὶ ἡ ἐπιστολογραφία ἐξηκολούθει· αἱ ἀπαντήσεις συνέρρεον. Καὶ τὰ δύο μέρη ἐπαλαίον κρατερῶς. Ἐπιστολὴν μετ' ἐπιστολὴν καὶ ἀπάντησιν μετ' ἀπάντησιν. Ὀλίγου δεῖν νὰ διακοπῇ ἡ συγκοινωνία, τῶσων ἀχανῆς θάλασσα αἰσθημάτων ἐσχηματίσθη μεταξὺ τοῦ ἐπάνω καὶ

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Τὸ ζήτημα τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας μένει ἐκκρεμὲς ἀκόμα. Ὁ κ. Δούκας εἶνε παρητημένος, οὔτε τῷ ἐπιτρέπει ἡ ἀξιοπρέπειά του νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν παρὰ τῆσιν του. Ὁ Βασιλεὺς συνέστησεν εἰς τὸν Κουμουνοδούρον τὸν κ. Σπυρομήλιον· ὁ κ. Σπυρομήλιος ἐζήτησε ν' ἀντικαταστήσῃ τοὺς Κλητῆρας διὰ χωροφυλάκων καὶ τοὺς ὑπαστυνόμους δι' ἐνωμοταρχῶν, ἴσως μάλιστα ἐξ ἐκείνων τῶν χωροφυλάκων οἵτινες ξεγυμνῶν τοὺς τούρκους τῆς Λαρίσσης· ὁ Κουμουνοδούρος δὲν ἐδέχθη· ὁ βασιλεὺς δὲν θέλει ἄλλον διευθυντὴν· καὶ ἡ ἀστυνομία μένει χωρὶς διευθυντὴν.

Ἡ συνοικία Ῥόμβης ἔχει παράπονα κατὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, θέλοντας νὰ τῆς ἐπιβάλλῃ ἱερέα τὸν ὅποιον ἔχουν διδόμενα οἱ ἐνοριῖται νὰ μὴ θέλουν. Αὐτὸ τὸ ζήτημα τῶν ἱερέων πρέπει νὰ λυθῇ· καὶ νὰ λυθῇ ὑπὲρ τῶν συνοικιῶν· διότι ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἐμπιστοσύνη τῶν ἐνοριτῶν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἱερέως, ἡ ὑπαρξὶς τοῦ ἱερέως καταντᾷ σκάνδαλον.

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ δημοτικωτάτου Ζαχαροπλάστου τῆς Ὀδοῦ Ἐρμού κ. Ἰωάννου Παπαζήση μετὰ τῆς δεσποινίδος Παναγιωτίτσας Παναγιωτοπούλου. Εὐχόμεθα τὸν βίον των γλυκὺν ὡς μπακλαβᾶν καὶ ζαχαράτον ὡς φρουτὴν γλασέ.

κάτω πατώματος. Ἐχρειάζοντο πλέον σχεδία, ἔδαφος στερεόν, διὰ νὰ διαβῶσι, καὶ ὡς τοιαῦται ἐξελέγησαν τὰ ραντεβοῦ. Μὴν ἀπορῆτε ἂν τόσον ὀλίγωρα προχωροῦμεν ἀπὸ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιστολῶν εἰς τὰς ἐρωτικὰς συνεντεύξεις. Οἱ ἀθηναῖκοι ἐρωτες εἶναι ταχεῖς· ὠρμαζοῦν καὶ αὐτοὶ πρόωρα ὡς ἡ σταφίδα τῆς Ἀττικῆς. Τὰ ἐννεὰ δέκατα εἶναι αἰσθήματα κεντημένα ἐπὶ καμβᾷ ὕλισμοῦ. Τὸ κλίμα δὲν ἀνέχεται πολὺ τὰ σύννεφα, τὰς βροχὰς, τὴν ὀμίχλην, τὰ μνήματα καὶ τοὺς στεναγμούς. Τὸ ραντεβοῦ εἶναι ὁ ῥητινίτης τοῦ ἀττικοῦ ἐρωτος. Ἐρως χωρὶς ραντεβοῦ εἶναι γεῦμα ἄνευ ῥητινίτου. Καὶ ἔχει ἀρκετὴν ποικιλίαν εἰς τὰς ἐκδηλώσεις του. Ἡ μᾶλλον ἔχει διαφοροὺς σταθμοὺς ἀναπτύξεως. Ἀρχεται ἀπὸ ἀνταλλαγῆς ὀμιλιῶν· δεδομένη τις ἀπόστασις τῶν δύο εἶναι πάντοτε σεβαστή. Ἡ ἀπόστασις καταργεῖται καὶ τότε ἡ μίαν ἀγκάλῃ θλίβει τὴν ἄλλην, χωρὶς οὐδετέρου νὰ θλίβεται. Εἰς τὰς ἀρχὰς τὸ φίλημα εἶναι ὁ ἀπηγορευμένος καρπὸς καὶ βαθμηδὸν καταντᾷ ὁ ἐπιούσιος ἄρτος· γνωστὸν δὲ πόσον οἱ Ἕλληνες ἀπολαύουσι φήμης ὡς φοβεροὶ ἀρτοφάγοι. Κατόπιν ἡ ὄρεξις γίνεται ἀπαιτητικώτερα· τρέπεται εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν παικιλίαν. Ἀρχιμάγειρος γίνεται ἡ τόλμη τοῦ νέου καὶ ὑπομάγειρος ἡ ἀνοχὴ τῆς νέας· μεσολαβοῦσι δὲ τόσαι δειλίαι καὶ συστολαὶ, ὡς τὰ ἡδύτερα τῶν ἀρωμάτων καὶ τόσαι ἀντιστάσεις ὡς τὰ ὀξύτερα τῶν ἀγγλικῶν πικρίας, καὶ ὕστερα τόση τόλμη ὡς τὸ εὐχυμώτερον κυνήγι καὶ τόσαι νέαι